

Tisztelt Lázár János Miniszter Úr!

Mivel a jól ismert konvencionális földgáztelepek koncesszióit felvásárolták, az állam gyors földgázhoz jutása a nem konvencionális készletek hozzáféréseinek megoldásával biztonságosabban képzelhető el. Ha a 2013. óta 35 db kutatási koncessziót felvásárló befektetőnek nem volna érdeke, hogy a 100 mrd Ft befektetésével a magyar ásványvagyon ne kerüljön a piacra, akkor már a kormány bizonyára tervezne vele. Különösen ebben a kiélezett helyzetben.

Ennek érdekében én egy MVM pályázatra elkészítettem az itt található anyagot >>>
https://energmaster.hu/tothbela/mvm_sajat_foldgaz_termelese.pdf

A beérkezéséről visszaigazolást kaptam. Azután, a pályázat sorsáról vagy elutasításról semmit. Pedig számos nyilvánosan elérhető címen próbáltam érdeklődni. Visszajelzést nem kaptam.

Szerintem megalapozott az a feltevés, hogy ebben a tőkés világban csak az tud az árak alakulásába beleszólni, aki a piacot a termékének volumene révén befolyásolni képes. Azaz Magyarországon a magyar földgázigényt ki tudja elégíteni. Nem biztos, hogy a koncesszióval rendelkező vállalkozók hajlandóak lennének a világpiaci ár alatt adni a magyarnak a földgázt. A hazait, itthon. A rezsicsökkentésbe és a benzinárstopba pedig belerokkan a költségvetés. A vállalkozók tömege fog csődbe menni.

Ezért célszerű lenne "csekély" kockázat vállalással, ha az állam a saját kezébe venné a jogilag még hozzáférhető "nem konvencionális" gáztárolók kitermelését, a földgázipar irányítását.

A Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat kapacitása csak arra elegendő, hogy a "hozott anyagot" nyilvántartásba renndezi. A vagyonleltár sokrétű műszaki-gazdasági kezelésének ellenőrzési lehetősége nélkül. A szervezet szerkezete a trösztli szevezésben alakult ki, amikor minden szükséges műszaki feladathoz megváltak az intézmények. A későbbi átszervezések a felsőbb vezetés szakértelmének híján és az állami kiadásokkal való spórolás érdekében a Szolgálat nem kapott az át(nem)ruházott feladatokhoz elegendő alapokat, forrásokat.

A 200 évi önellátást illetve exportképességet ígérő reménybeli ásványvagyon készlet véleményem szerint megéri a lépcsőzetes kockázatatást. Annál is inkább, mert az eddigi eredmények és kommunikációja elriasztják tőle a magánvállalkozókat. Ha az állam nem végzi el a kitermelés lehetőségének műszaki kifejllesztését, valóban reménybelinek felmutatását, akkor ez a hatalmas érték kihasználatlanul megy át a Zöldek martalékába.

Az MVM egy olyan állami vállalat, ahová lehetne első nekifutásra ezt a feladatot telepíteni. Igaz, a bányaiipar már egyszer belepusztult abba, hogy az MVM kezébe tették. De akkor még a gengszterváltás szereplői ültek ott. Komoly bányászati szakértelmű szervezet nélkül. Feltehetően külföldről irányítottan.

Az új kormány-szerkezet méginkább lehetővé teszi ennek a lehetőségnek a felépítését. Igaz, hogy az innováció és az ipar Palkovics miniszter úrhoz tartozik, de a bányászati beruházások, a gázerőmű építések látszólag önhöz. Feltételezésem szerint kezdeményezési joggal. Különösen a kormányalakítási időszakban.

Továbbá én nem tudom ezeket az információkat Palkovics úr kezéhez eljuttatni. A bürokráciájának néhány eleme pedig vélhetően részese az évek óta gyülemelő ellentmondások előidézésének. Azaz ismételten kétséges a hivatalnokok pártatlan döntés-előkészítése a számára.

Természetesen szívesen átszerkesztem a beadványt más, továbbítható formára, akár név nélkülire, személytelenre is. Az lenne a fontos, hogy a kormány érdemben foglalkozzon vele.

Figyelméért köszönettel
Dr. Tóth Béla ny. bányamérnök